

Огъурлулугъу болмагъан адамла,
Терекледен да уялсагъыз а сиз:
Ауана, кѳгет бередила ала,
Жѳгеле этедила ариу ийис.

Къышхыда, от болуп, жылыта бизни,
Жай аямайла кѳк чапыракъларын,
Биз аладан ишлейбиз юйюбюзню,
Шуулдайдыла эмен бутакълары.

Огъурлулугъу болмагъан адамла,
Ташладан окъун уялсагъыз а сиз:
Отлукъ таш болуп, от берелле ала,
Алагъа олтуруп, тынч солуйбуз биз.

Бош айтабыз таш жүрекли адам деп,
Таш огъурлуду, аямайды кесин.
Ташладан да айыпды жер юсюнде,
Адамны огъурлулугъу жокъ эсе.

1962